

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และสดชื่นแจ่มใส ให้คงอยู่ในสำนักักรู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองและสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วนั้นกำลังเกิดขึ้น
- คำถาม:** ด้วยความเพียรพยายามใดที่จะทำให้ลูกสามารถสร้างสภาพของลูกได้?
- คำตอบ:** อย่าได้ใส่ใจ(Don't care)เกี่ยวกับพายุของมายา แต่อย่าได้มีทัศนคติของ‘การไม่ใส่ใจ’(Don't care)ต่อศรั้มที่ที่พ่อให้ลูก ด้วยการทำเช่นนี้สภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและสดชื่นแจ่มใสด้วยเช่นกัน และเป็นสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นที่ลูกไม่มีวันต้องร้องไห้ ถึงแม้ว่าแม่ของลูกตายให้รับประทานฮาလာ!
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอม ชานติ ลูกๆได้ยินเพลงแล้ว โดยทั่วไปแล้วผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไปที่วัดของชีวา,ลักษมีและนารายณ์,ราเด่และกฤษณะหรือเทวาเทวีอื่นใด พวกเขาร้องสรรเสริญเดียวกันเบื้องหน้าเทพเหล่านั้น: ท่านคือแม่และพ่อ และพวกเขาพูดว่า: ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ ซึ่งหมายถึง: ท่านคือแม่และพ่อและท่านเป็นผู้ที่สอนพวกเราด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ”กับลักษมีและนารายณ์หรือรามและสีดา เพราะพวกเขาจะมีลูกๆของตนเอง พวกเขาจะไม่ร้องสรรเสริญเช่นนั้น ในความเป็นจริงคำยกย่องเป็นของชีวาผู้เดียว ผู้คนเหล่านั้นร้องสรรเสริญ “เทพ,เทพ,มหาเทพ” ซึ่งหมายถึง “ท่านนั้นยิ่งใหญ่กว่าบราห์มา,วิษณุและชางก้า” พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก เวลานี้เข้าใจสิ่งที่พ่อพูดและพิจารณาว่าอะไรจริงแท้และอะไรหลอกลวง เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าคำยกย่องซึ่งมีการให้ไว้แต่พ่อและเหล่าเทพนั้นผิด เพียงสิ่งที่พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกในเวลานี้เท่านั้นที่ถูกต้อง ท่านอธิบายแก่ลูกๆ: นี่คือการคืนไม้กลับหัวและเมล็ดของต้นไม้คือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ในขณะที่ลูกคือลูกๆ บางคนพูดว่ามีดวงวิญญาณในเมล็ดทั้งหมด อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิต พ่อเรียกว่าเป็นเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ผู้คนร้องเพลง: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! อ้อชะ ลูกจะไม่เรียกต้นไม้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีชีวิต ผู้คนมีความรู้ ว่านี่คือเมล็ดอย่างแน่นอนที่เมล็ดควรจะมีความรู้ของต้นไม้ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะเมล็ดไม่มีชีวิต,จึงไม่สามารถพูดสิ่งใดได้ มนุษย์เข้าใจว่าเมล็ดอยู่เบื้องล่างและต้นไม้งอกออกมาจากเมล็ด ต้นกล้วยเปรี๊ยะเทียบได้กับต้นป่านาน ต้นกล้วยนั้นมีชีวิตและต้นนี้ไม่มีชีวิต มีต้นป่านานที่ใหญ่มากในกล้วยไม้ รากฐานของต้นนั้นได้ผุพังไปแล้วแต่ที่เหลือของต้นไม้ยังยืนอยู่ ความอัศจรรย์ก็คือต้นไม้ไม่มีรากฐาน พ่ออธิบาย: ต้นไม้ที่ไม่มีรากฐานเช่นกัน ศาสนาเทพหายไปแล้วแต่ที่เหลือของต้นไม้ยังอยู่ มีลัทธิภิกษุมากมาย นี่คือการคืนไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งนี้และอธิบาย บาบาเขียนว่าวันเกิดของชีพาบบาเป็นเช่นเพชรเพราะชีพาบบาเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนเรจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชรและสร้างสวรรค์ เวลานี้บาร์ตยาจนแสนเชื่องอย่างยิ่ง ผู้คนพูดว่า “ฮัมโซ โขฮัม” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ชันยาสที่เคียวร่าลองและพูดว่า “นั่น ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ” เวลานี้ลูกๆรู้ความหมายของทุกสิ่ง เราได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วเราจะกลายเป็นเทพ และแล้วเราจะไปผ่านวรรณะนักรบ พ่อคำ ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะผ่านวรรณะเหล่านี้ ฉันเคยเป็นศูทร และเวลานี้ได้เข้ามาสู่วรรณะบราห์มิน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่สร้างทุกคน ท่านเป็นผู้เดียวที่สร้างเทพบราห์มา,วิษณุและชางก้า เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นผู้นี้เป็นแม่อย่างแท้จริง พ่อนั่งที่นี้และทำให้ลูกๆสนุกสนาน มีราเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา มีลูกประจำของความรู้ด้วยเช่นกัน ชื่อลูกประจำของความรู้คือลูกประจำของรูดา “ลูกประจำของราวัน” จะไม่ลูกกล่าวถึง ผู้คนไม่ได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อราวัน มีลูกประจำของราม ถึงแม้ว่าเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ก็ไม่มีลูกประจำของราวัน มีแต่ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา,แต่ไม่สามารถมีลูกประจำของปีศาจหนึ่งในผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงที่สุดคือมีรา ผู้ที่เคยได้นิมิตของศรีกฤษณะ เธอปล่อยวางจากความคิดเห็นของสังคมอย่างสมบูรณ์ ใครเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงที่สุดอันดับสอง? นาราด นาราดได้รับการยกย่องและเขาถูกยกเป็นตัวอย่าง ผู้คนได้นั่งลงและแต่งเรื่องราวเหล่านั้น เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่จริงแท้ พ่อพูดว่า: ชายและหญิงทั้งหมดคือสีดา ทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ของราวัน ไม่ใช่เรื่องของลังกา แต่เป็นเรื่องของบาร์ต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทุกคน หากผู้เดียวไม่ได้คงอยู่ บาร์ตก็จะไม่มีประโยชน์ใดๆ เป็นบาร์ตที่อยู่อย่างไม

บริสุทธิ์ที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุด บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ว่าผู้คนไปสถานที่จาริกแสวงบุญของผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศสำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว บาร์ตเท่านั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่และให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่บาร์ตและให้การหลุดพ้นที่เหลือทั้งหมด พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศสำหรับทุกคน มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ท่านทำให้ลูกผู้มีค่าควรแก่การปกครองในดินแดนแห่งสัจจะ แต่ท่านเองไม่ได้ปกครอง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: พ่อมาที่นี่ทุกวงจรเพื่อให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียศแก่บาร์ต พ่อพาที่เหลือทั้งหมดกลับไปกับพ่อสู่การหลุดพ้น ดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกในตนเอง นั่นหมายความว่าสิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเมื่อพ่อของใครบางคนตายและใช้โอกาสเกิดหนึ่ง จะได้รับอะไรด้วยการที่บุคคลนั้นร้องไห้? ลูกเพียงแค่สังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง นี่คือการ ไม่มีคามจำเป็นต้องร้องไห้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก หากแม่ของลูกตาย ให้รับประทานฮาโลว และหากภรรยาของลูกตายให้รับประทานฮาโลว สิ่งนี้กล่าวถึงผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นที่ว่าลูกไม่มีวันมีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สภาพของลูกควรที่จะไม่สั่นคลอนเช่นที่ราวันไม่สามารถจะเขย่าองค์ได้ มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง ลูกอยู่อย่างมั่นคง ไม่ว่าพายุของมายามากมายเพียงไรก็ตามมา อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวหรือสับสนโดยพายุเหล่านั้น จงทำความเพียรพยายามและทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง สิ่งที่ดีอย่างยิ่งได้มีการอธิบาย ลูกเข้าใจว่าลูกคือปารวตี ชีพบาบา กำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะ ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะมีความสุขตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนกลางและตอนจบ ในดินแดนของความตายนี้ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนกลางและตอนจบ เทศกาลทั้งหลายอ้างอิงถึงเวลานี้ ไม่มีเทศกาลใดๆของลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ พวกเขาทำงานรับใช้อะไร? ลูกๆ บราห์มินทำงานรับใช้มากมาย ดวงวิญญาณของเหล่าเทพจะไม่เรียกว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์: พวกเขาไม่ใช่สังคมสงเคราะห์ทางร่างหรือทางจิต ลูกคือนักสังคมสงเคราะห์สองทาง: ทั้งทางร่างและทางจิต โอเค ผู้คนพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นเพราะพวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ที่นี้ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายและดังนั้นลูกควรจะมีการทำลายความผูกพันยึดมั่นของลูกอย่างสมบูรณ์ ให้มีโยคะกับบาบาผู้เดียว บาบา, โอ บาบาที่แสนหวาน! เวลานี้เรารู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ ก่อนหน้านี้เราเคยพูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” เพียงเพื่อต้องพูดเท่านั้น เวลานี้ท่านมาที่นี่เพื่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เราอีกครั้งหนึ่ง ยุคเหล็กนี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นเหตุใดเราจึงจดจำสิ่งนั้นเล่า? พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกในสุสานนี้, ให้จดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาภุชณะในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และสติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปยังธุรกิจของตนเอง ฯลฯ ม้าของจิตใจก็เฝ้าแต่วิ่งไปที่ใดที่หนึ่งอยู่เสมอเหมือนกับคนบ้า พ่อพูดว่า: ขณะที่หารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างของลูก ให้เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกจะได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมากด้วยการจดจำพ่อ ลูกได้รับซึ่งคุณประโยชน์ชั่วคราวจากทุกคนอื่น โอเค ลูกเคยทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังอย่างมากมายและแล้วอะไรเกิดขึ้น? ลูกได้นิมิตและก็เท่านั้นเอง! ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาติเกิด ในสวรรค์แม้กระทั่งครุฑก็เป็นเหมือนกับพระราชวัง ที่นี้ครุฑเป็นเหมือนคุณ ลูกไม่ต้องเฉลิมฉลองวันเกิดของภุชณะเลย ลูกเพียงแค่ต้องอธิบายเมื่อใดที่เป็นวันเกิดของภุชณะ เวลานี้ภุชณะอยู่ที่ใด? ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นนายของดินแดนของภุชณะ ลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อ ลูกจะเคารพพ่อด้วยการพนมมือของลูกเบื้องหน้าท่านหรือ? เมื่อครูกำลังสอนลูก ลูกจะพนมมือของลูกเบื้องหน้าเขาไหม? ลูกต้องยกย่องเขาไหม? ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับครู ลูกๆ พนมมือเบื้องหน้าพ่อของตนช้าแล้วช้าเล่าไหม? ในเวลานี้ลูกอยู่ที่บ้าน ลูกมีความรู้สึกว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นเพราะมีเงามืดของกิเลสทั้งห้า ลูกจึงอยู่อย่างน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกน่าเกลียด ในยุคทองลูกเคยสวยงามและเวลานี้ลูกนั้นน่าเกลียด สรีรภุชณะเคยสวยงามและเวลานี้น่าเกลียด เขาเคยอยู่อย่างน่าเกลียดและสวยงามกี่ครั้ง? ดินแดนของคันส์, ปิตาได้กลายเป็นดินแดนของภุชณะ และดินแดนของภุชณะต่อมาได้กลายเป็นดินแดนของคันส์ ลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของบราห์มันด์ ซึ่งเรียกว่าเป็นธาตุบราห์ม การพูดว่า “นั่นคือ บราห์ม” นั้นเป็นความเข้าใจผิดด้วยเช่นกัน ลูกคือนายของบราห์มันด์ บัลลังก์ของลูกคือธาตุบราห์ม พ่อพูดว่า: พ่อเป็นนายของบราห์มันด์ ลูกๆ ดวงวิญญาณก็พูดว่า: อย่างแท้จริงที่ดินแดนของเราคือบราห์มันด์ ที่นั้นดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ลูกเป็นนายของบราห์มันด์และแล้วเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน พ่อเป็นนายของบราห์มันด์เท่านั้น พ่อต้องเข้ามาในร่างเก่านี้ของผู้ที่ได้อายุ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกๆควรที่จะอ่านหรือรับฟังมูรลียาดีเป็นเวลาห้าหรือหกครั้ง เพราะเพียงเท่านั้นเองที่สิ่งนั้นจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกและปรอทของความสุของลูกจะขึ้นสูง มายาทำให้ลูกลืมนึกที่จะจดจำระลึกถึงช้าแล้วช้าเล่า ไม่มีเรื่องของการบีบบังคับตัวลูกเองในสิ่งนี้ เมื่อลูกมีเวลาเพียงแค่จดจำบาบาและกลายเป็นเหมือนกับเต่า เวลาที่ดีที่สุดคือช่วงเวลาเช้าตรู่ ผลกระทบของเวลานั้นจะคงอยู่ตลอดทั้ง

วัน ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ก่อนอื่นลูกต้องเลี้ยงดูผู้เดียวผู้ที่กำลังเลี้ยงดูลูกและแล้วลูกเองก็จะรับประทาน ลูกกำลังรับประทานจากไฟฟูชาญญูของชีพบาบาและดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องออฟเฟอร์โบบักแก่ท่าน ลูกได้นิมิตทั้งหมดในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องออฟเฟอร์โบบักกับชีพบาบา ท่านไม่มีตัวตน เป็นที่จดจำว่าเหล่าเทพปรารถนาที่จะได้รับประทานบราห์มาโบบะเงิน เพราะจากบราห์มินลูกกลายเป็นเทพด้วยการรับประทานบราห์มาโบบะเงิน เหล่าเทพมาสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนและชุมนุมที่มีความสุขก็เกิดขึ้นที่นั่น ทั้งหมดนั้นคือความสนุกสนานและเป็นเกม อัจชะ.

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้อย่างสมบูรณ์ในสติปัญญาของลูกและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นให้ลืมนิสัยนี้และจดจำพ่อ ให้ทำงานรับใช้ทางจิตและทางร่าง

2. ก่อนอื่นใดให้เลี้ยงดูผู้เดียวที่กำลังเลี้ยงดูลูกแล้วจึงรับประทาน ช่วงเวลาเช้าตรู่ที่ดี ดังนั้นตื่นในเวลานั้นและจดจำพ่อ ลูกต้องอ่านหรือฟังมุรลิตำถึงหกครั้ง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดและจบสิ้นชื่อและร่องรอยของความทุกข์และความไม่สงบทั้งหมดด้วยความซาบซึ้งทางจิตของลูก

การมีความซาบซึ้งทางจิตหมายถึงการมองเห็นดวงวิญญาณในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ และมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ จากการมีความซาบซึ้งนี้ลูกจะประสบกับการบรรลุผลทั้งหมด ความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการบรรลุผลและมีความซาบซึ้งทางจิต แล้วไม่มีชื่อหรือร่องรอยแห่งความทุกข์หรือความไม่สงบใดๆ เพราะความทุกข์และความไม่สงบเกิดจากความไม่บริสุทธิ์ ที่ใดที่ปราศจากความไม่บริสุทธิ์ที่นั่นจะสามารถมีความทุกข์หรือความไม่สงบได้อย่างไร ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะมีความสุขและความสงบอย่างเป็นธรรมชาติภายในพวกเขา

คติพจน์: ผู้ที่ดูดซับอยู่ในความรักของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอจะเป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งหลาย

*** โอม ชานติ ***